

متن پرسش

(استاد بنده درباره سوال ۲۶۱۹ مجددا سوالی ارسال کردم که فکر کنم ناقص بود اگر این سوال من را پاسخ فرمایید پاسخ سوال قبل خود را نیز دریافت نموده ام سلام علیکم استاد درباره سوال ۲۶۱۹ و پاسخ حضرتعالی مجددا سوال داشتم خواهشا به سوالات من به صورت جداگانه پاسخ پاسخ فرمایید حضرتعالی در پاسخ به سوال بنده فرمودید --معشوق از آن جهت محبوب است که عشق را به ما هدیه می‌کند-- استاد ما خدا و اهل البیت را به عنوان معشوق حقیقی می‌شناسیم . حال اگر در متن پاسخ شما به جای معشوق . خدا و اهل البیت را قراردسیم پاسخ شما اینگونه می‌شود خدا و اهل البیت از آن جهت محبوب است که عشق را به ما هدیه می‌کند. آیا شما عشق را برتر معشوق دانسته اید؟ مگر ما بالاتر از معشوق (خدا و اهل البیت) داریم؟ ۲- آموخته ایم که بالاترین چیزی که خدا و اهل البیت به ما هدیه می‌کنند خودشان هستند . خودشان هم که معشوق هستند پس بهتر نیست بگوییم عشق از آن جهت مطلوب است که معشوق را به ما هدیه می‌کند؟ ۳- در سوال قبلی که قسمتی از فایل شما را عینا نقل کردم فرمودید : ---.حتی ادم محبوب را می‌خواهد برای ان حب . آدم عاشق عشق است نه عاشق . معشوق . چرا فرمودید(آدم عاشق عشق است نه عاشق معشوق)؟ مگر معشوق ما اهل البیت نیستند بهتر نبودید می‌فرمودید آدم هم عاشق عشق است و هم عاشق معشوق؟ (بنده به هیچ وجه قصد جسارت نسبت به نظرات حضرتعالی ندارم . به لطف خدا در جلسات چهارشنبه حضور یافته ام و بسیاری از مواردی که فرموده اید را در حد توان درک نموده ام و این موردی که سوال کردم برایم حل نشده است و پاسخ حضرتعالی بسیار برایم مهم است و منتظر پاسخ فرمایی حضرتعالی هستم با تشکر)

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: انسان خدا را به جهت این‌که خوبی مطلق است محبوب خود می‌داند، یعنی در این مورد هم نظر به خوبی‌ها دارد و خوبی‌ها از آن جهت خوب‌اند که محبوب ما هستند و حب ما یا عشق ما را جواب می‌دهند تا عشق در ما زنده بماند. مواظب باشید داستان ما داستان آن کسی نشود که رفته بود جنگل و بعد برای رفیقش گفته بود: «از بس درخت بود جنگل را ندیدم» در حالی‌که همان درخت‌ها جنگل بود و نمی‌شود جنگل را از درخت‌ها جدا کرد. خوبی‌ها را نمی‌توان از محبوب جدا کرد و محبوب جز عشق ما نیست. موفق باشید